

demokratiet skulde til at fremsætte Grundlovsforslag — ikke saadanne Forslag, som alene gjaldt Folketingets Medlemstal, og som man paa Forhaand var enig om ikke skulde gælde mere, men virkelige Grundlovsforslag —, saa krævede de, sagde det ærede Medlem den Gang, en fuldstændig Omdannelse af Grundloven tilbage til Junigrundloven, til den privilegerede Valgrets Afskaffelse.

Nu er altsaa den Dag kommen, da de ærede Medlemmer stille Forslag til en Grundlovsforandring, og intet binder jo længere deres Hænder. Her er jo ikke Tale om, at der paa Forhaand er truffet en Overenskomst, hverken med Ministeriet eller Partierne, om at indskrænke sig til et vist Punkt, som man alene holder sig til, haabende paa, at man kan gennemføre det uden at komme i Konflikt med Rigsdagens Arbejdsstof, med Rigsdagens Arbejde paa Gennemførelse af Reformen. Her er intet, der binder de Herrer Hænder, de staa frit og kunne fremsætte Lovforslag, som ere fuldstændig i Overensstemmelse med deres Krav, med deres Program; og deres Program gaar ud paa — det have de jo selv sagt —, at naar de skulle til at fremsætte Grundlovsforslag, saa er det Junigrundlovens Genindførelse og den privilegerede Valgrets Afskaffelse, der bliver Tale om. Naar vi nu se bort fra Lovforslagets Form, som jeg tidligere har opholdt mig en lille Smule ved, naar vi læse Lovforslaget og tage Grundloven frem ved Siden af og undersøge, hvad den indeholder, saa vil man jo hurtigt opdage, at det indeholder aldeles intet, hverken om Junigrundlovens Genindførelse eller om den privilegerede Valgrets Afskaffelse, aldeles intet! Altsaa, det Punkt, som de Herrer selv for 2 Aar siden nævnedes som det væsentligste for dem ved en Grundlovsforandring, er ganske skudt til Side, Junigrundloven ser man intet til, den privilegerede Valgret blomstrer fremdeles, selv efter at Socialdemokraterne maatte have kunnet faa deres Grundlovsforslag ført igennem.

Det er jo i og for sig en taktisk Mærkelighed, saa meget mere en taktisk Mærkelighed som man i Foraaret fra den Side stærkt bebrejdede dette Tings Flertal, at det ved Arbejdet for Gennemførelsen af Loven om den kommunale Valgret paa et enkelt mindre væsentligt Punkt ikke havde naaet at faa afskaffet hele den privilegerede Valgret. Og man drog ud i Landet og bebrejdede Flertallet det saa stærkt, at man endogsaa sagde om Flertallet, at

de havde nu indført den privilegerede Valgret! Ja, men hvad tro de Herrer Socialdemokrater, at deres egne Folk, deres egne Meningsfæller, ville sige til dem ude i Landet — jeg vil ikke tale om, hvad vi ville sige til dem ude i Landet —, naar de erfare, at de socialdemokratiske Folketingsmænd, der paa deres Program have Kravet om Junigrundlovens Genindførelse og Afskaffelse af den privilegerede Valgret — og det har været det første, de nævnedes ved alle Lejligheder, hvor der var Tale om en Grundlovsforandring — nu have indbragt et Grundlovsforslag, et Forslag om en Ændring i Grundloven, men i Retning af at faa Junigrundloven genindført eller i Retning af at faa afskaffet den privilegerede Valgret have de intet, absolut intet gjort. Det kunde jo være muligt, at adskillige af deres Meningsfæller vilde sige som saa: Ja, vi kunne godt huske, hvad der gik for sig i Foraaret 1907, og vi finde det ganske forunderligt, at vore Repræsentanter paa Rigsdagen nu desuagtet slaa sig til Taals og akkviescere ved den privilegerede Valgret, saaledes som den er i den nuværende Grundlov. Det er jo i og for sig en mærkelig politisk Taktik, og derfor siger jeg, at dette Lovforslag er et interessant Lovforslag netop som Bidrag til Belysning af Socialdemokratiets politiske Taktik.

Nu skal jeg gøre et Par Bemærkninger om, hvad jeg anser for at være den rette Politik, navnlig i dette Øjeblik. Jeg anser det for at være den rette Politik for Folketinget og for Ministeriet, som er udgaaet af Folketinget, ikke at give Slip paa det Arbejde, vi staa midt i for Gennemførelsen bl. a. af lige og direkte Valgret til Kommunerne for Kvinder og Tjenestetyende. Jeg vilde anse det for ganske urimeligt og uklogt, om vi nu forlode dette Arbejde, som vi staa i, for at gaa hen og stille Krav op af denne Beskaffenhed og rejse en Grundlovskamp. Det vilde jo, rent populært sagt, minde alt for meget om det gamle Vers: „Forgangen Nat vor sultne Kat en ung og lækker Mus fik fat o. s. v.“; det vilde minde alt for meget om at jage efter de Spurve, der flyve i Luften, og slippe den, man dog staar og er i Færd med at faa, idet man allerede har den i Haanden. Vort Arbejde bør gaa ud paa at gennemføre de Reformforslag, som ligge her paa Tingets Bord, paa Rigsdagens Bord i det hele taget, og Socialdemokratiet har selv erkendt, at det er en Række gennemgribende Reformforslag, som foreligge for os. Det er ikke længere siden,